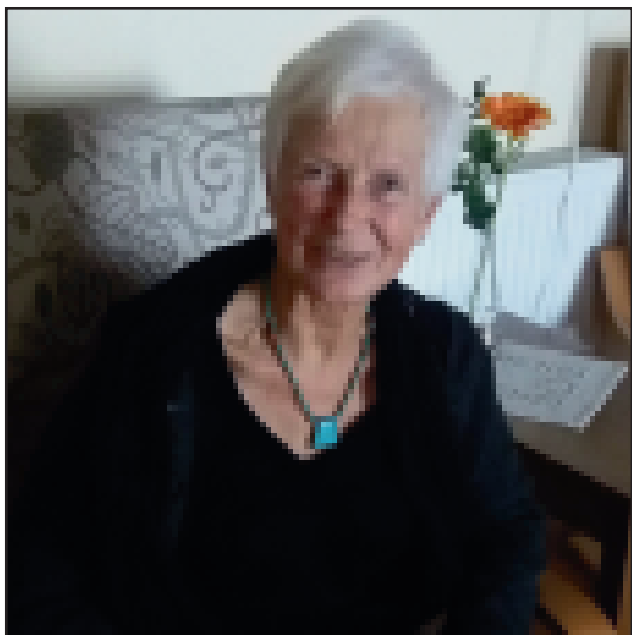

På spännande uppdrag i

Ny och aktiv i församlingen

Utanför ligger den första snön som ett tjockt vitt täcke. Några gulbruna löv hänger envist kvar på de snöklädda träden. Jag tänder flera ljus på bordet i församlingssalen och ser fram emot en pratstund med **Ingrid Jarlebring**. Värmen och kaffedoften sprider sig medan jag lyssnar på en spännande livsskildring. Ingrid och hennes familj blev medlemmar i vår församling för ett och ett halvt år sedan då familjen flyttade till Väsby.

Djur och natur förenade

Ingrid är uppväxt i Stockholm. Där var hon med i **Betelkyrkan** och döpte sig som fjortonåring. Redan som barn värnade hon mycket om djuren. Hon tyckte bl.a. mycket om myror och berättar om hur hon hade bjällror på fötterna för att myrorna skulle veta när hon kom för att mata dem med lite socker. Ingrid utbildade sig till agronom på *Lantbruksuniversitetet* i Uppsala. Vid den tiden träffade hon Ingemar som också utbildade sig där. De gifte sig senare i Norrmalmskyrkan. Ingrid fick jobb i Umeå, de bodde i ett hus i *Vännfors* där de hade tre får och en gris.

Uppdrag i Etiopien

Deras ulandsintresse var stort och de fick ett uppdrag genom EFS i västra Etiopien som de starkt såg fram emot. De kom att bli där i ett och ett halvt år. Först kom de till missionsstationen **Backo** där det bl.a. drevs en lantbruksskola, det blev en intressant tid. De fick en bra inskolning den första tiden då det redan fanns andra svenskar där. Där fick de bo i en bungalow med tillgång till ström kvällar och del av nätterna. Under den tiden adopterades sonen Isak som då var ett halvt år gammal.

En skrämmande revolution

Revolutionen kom 1974 och allt blev ett inferno. Själva befann de sig i huvudstaden **Addis-Abeba** för att skriva på adoptionshandlingar medan medarbetarna på missionsstationen tvingades fly ut i djungeln. Under den tiden var hon rädd ibland. Det blev en paus för missionsstationen. Ingrid och Ingemar gick en språkutbildning och flyttade sedan söderut till **Kembata**, 35 mil S Addis Abeba

Hjälp att bruka jorden

Här hjälpte de till med att bygga upp lantbruket. Folket, som nu under revolutionen tilldelats mark i arrende, var väldigt positiva till att få hjälp och råd att bruka sin jord. Ingrid och Ingemar ordnade kurser och besökte bönderna för att ge råd. Bland annat så lyckades man få bättre mjölkproduktion genom kunskap, avel och bra foder. Det kändes väldigt bra att vara till hjälp, inflikar Ingrid.

Primitivt boende

Ingrids familj bodde då i en hydda med

Etiopien med Ingrid Jarlebring

Ingrid hjälper till med fästingbekämpning, nov 1978
Fästingar var ett stort problem, speciellt för kor.

jordgolv och utan bekvämligheter. Det jobbigaste var alla råttor som sprang omkring och ibland bet Isak. Ett golv av korkmatta lades in för hygienens skull.

Familjen växer i en farlig tid

Efter ett halvt år adopterades Anna som då var ett och ett halvt år och samma vecka födde Ingrid sonen Johannes. Barnen kom att bli som tvillingar. De låg i samma säng och höll om varandra. Efter ett år kunde de flytta in i ett hus men hade fortfarande inget eget vatten. Det var jobbigt när barnen var sjuka utan tillgång till bil eller telefon. Under revolutionen förekom också avrättningar av intellektuella och byns lärare avrättades. Det var en farlig tid.

Anna blev allvarligt sjuk och familjen beslöt sig för att återvända till Sverige efter totalt fyra år i Etiopien. Deras arbete blev ändå ett lyckat jordbruksprojekt. Ingrid och Ingemar fick återvända efter tio år för utvärdering och blev då hyllade som hjältar.

Hemkomst och återbesök

Väl hemma jobbade Ingrid som rådgivare på lantbruksnämnden i Gävle. Ingrid

födde deras fjärde barn, sonen Elias och de bodde i ett stort hus i *Ståtjärä*. De drev köttproduktion tills de fick dra ner på antalet djur på grund av Ingemars allergi. Några gånger åkte hon tillbaks till Etiopien för korttidsuppdrag i de norra delarna av landet.

Stöd till nysvenskar

Som pensionär hjälper Ingrid ideellt till på ett HVB hem för asylsökande med bl.a. läxhjälp. Hon umgås också med "nysvenskar" via *Kompis Nyanländ*. Att finnas på församlingens språk café är också viktigt. Ingrid hjälper till på secondhand butiken Skopan vid behov.

Vision om ekumenisk kör

Hon har en vision om att någon av Upplands Väsby församlingar skulle starta en ekumenisk kör där både svenskar och invandrare skulle vara välkomna. Det tål att funderas vidare på. Familjen tycker att de har blivit varmt välkomnande av vår församling, vilket känns bra.

Jag blåser ut alla ljusen och vi går ut i vinterlandskapet. Så många intryck, tankar, glädje och några tårar. Församlingens lågor är många. *Ljuset är ett. Vi är ett i honom.*

Monica Tiger intervjuade Ingrid Jarlebring

Vaccinationskampanjen räddade livet på tusentals nötkreatur.